

شورای سردبیری فرهنگ توسعه همواره شاهد دریافت مقالاتی از سوی خوانندگان بوده است. تاکنون روال مجله بر آن بوده که مقالات در شورای سردبیری بررسی شود و در صورت تأیید چاپ در نوبت انتشار قرار بگیرد. اما انتشار شماره‌های محدودی در سال و محدودیت صفحات مجله، و نیز، اولویت‌های موردنظر شورای سردبیری، در عمل بدان انجامیده که هر یک از این مقالات پس از پذیرش، ماهها در انتظار درج در مجله بمانند. از این شماره درصد برآمدیم که روال دیگری برای انتشار این ردیف مقالات برگزینیم و در هر شماره در ستون مخصوصی نکات مهمی را که خوانندگان ما در مقالات شان ذکر کردند بیاوریم. اگرچه می‌دانیم ذکر این نکات هرگز نمی‌تواند حق مطلب را ادا کند و باز هم اگرچه می‌دانیم که تلخیص سخن یک مقاله‌ای چندین صفحه‌ای در چند پاراگراف بهداشتی امکان‌پذیر است. اما ناگزیر از آن هستیم که آینه‌ای برای بازتاب نظرگاه‌های افراد دیگری فراهم آوریم که درباره مسائل روزگار خویش می‌اندیشنده و در پی آن اندک که نظرات شان بازتابی همکانی بیابد. بنا نداریم سخت‌گیری‌های معمولان در انتخاب مقالات را در این ستون هم إعمال کنیم، اگرچه درج پاره‌ای نکات برخی مقالات در این ستون نشان از آن ندارد که تنها مطالب خواندنی آن مقالات این چند سطر بوده است.

رشد جمعیت صفر: گامی مؤثر در جهت عدالت اجتماعی

سیامک آقازینی

باعث از بین رفتن تفاوت‌ها و اختلاف‌های طبقاتی و ظلم و اجحاف نخواهد شد، ولی عامل بسیار موثری در پایین اوردن عوارض آن و یا جلوگیری از افزایش آن خواهد بود. از این نظر لازم است تا مکانیزم‌های دیگری برای مبارزه با آن‌ها درنظر گرفته شود. کنترل جمعیت «شرط لازم و نه کافی» سعادت جامعه به شمار می‌آید و می‌تواند باعث فروکش کردن و تعدیل بخش زیادی از نیازهای اساسی گردد. بنا بر این ایجاد عدالت اجتماعی بدون کنترل جمعیت، ممکن است منجر به ایجاد یک «جامعه‌ی بدون طبقه و لی با فقر مساوی» شود و کنترل جمعیت بدون عدالت اجتماعی نیز منجر به ایجاد «جامعه‌ای با اختلاف طبقاتی تعدیل شده» می‌شود که در صورت اخیر، اکثریت جامعه، قادر به تأمین نیازهای اساسی زندگی خود هستند.

اهمیت سیاست کنترل جمعیت بدان حد است که بر فرض مثال، احداث راهاندازی یک کارخانه‌ی تولید وسایل جلوگیری از بارداری می‌تواند از احداث یک کارخانه‌ی ذوب آهن بسیار مهم‌تر باشد!

به هر حال اقداماتی نظری:

- ساخت و گسترش صنایع تولید وسایل جلوگیری
- جهت ارزان شدن و استفاده‌ی همگانی از آن‌ها
- استفاده از آخرین دستاوردهای علم پژوهشی در جلوگیری از حاملگی،
- تعیین جواز نقدی و غیرنقدی قابل توجه برای عقیمه‌سازی زنان و مردان،
- توزیع رایگان وسایل جلوگیری و پسیچ مددکاران

- آموزش دیده برای مراجعت به نقاط محروم روستاها و شهرها،
- اجرای سیاست‌های تشییقی و تنبیه‌ی برای خانوارهای کم جمعیت و پرجمیت؛

همگی از جمله ابزارهای مناسبی هستند که می‌توانند به دولت در این مورد باری کنند. و سخن آخر آن که کنترل جمعیت یک عزم ملی می‌طلبد و شایسته است که با توجه به نقش ارزش‌دهی مطبوعات در آگاهی بخشیدن به جامعه و با باری و مساعدت و بدل توجه آنان، زمینه‌ی یک حرکت گسترده اجتماعی تا حصول به «رشد جمعیت صفر» آماده گردد.

... برای افزایش «رفاه عمومی هر شخص» دو کار باید انجام شود:

- ۱- افزایش رفاه کلی جامعه
- ۲- محدود کردن تعداد نفرات استفاده کننده میزان رشد رفاه کلی جامعه به شدت متأثر از مدنیت و توسعه یافتنی آن جامعه است. متساقنه به علت رشد سریع جمعیت در بسیاری از کشورهای جهان سوم، همواره توسعه‌ی اجتماعی یک گام از توسعه‌ی جمعیت عقب‌تر است. به عبارتی، در این کشورها همواره «توسعه» جبران مافات به شمار می‌رود!!!

افزونی جمعیت و عدم وجود یک ساختار صحیح اجتماعی و فرهنگی مناسب باعث می‌شود که نیازهای اساسی جامعه، آن جنان مشکلات جدی و حاجی ایجاد کند که امکان هرگونه برنامه‌ریزی جامع و عمل به آن از سوی کارگزاران سلب شود و یا این که برنامه‌های اجرایی ناقص باشد و نیازهای واقعی جامعه را بروارده نکند و خود در آینده بخشی از یک معطل پیچیده را تشکیل دهد.

در این زمینه، مشکل جمعیت، مستلزم‌ای بسیار مهم و اساسی، برای ساختار سیاسی، فرهنگی و اقتصادی یک کشور به شمار می‌رود و لزوم کنترل آن یکی از وظایف اصلی دولت‌ها است. به گمان من، حد ایده‌آل کنترل جمعیت برای کشورهای توسعه‌نیافرته و پرجمعیت، «نرخ رشد صفر درصد» است. چنین نرخ رشدی دارای مزایای بسیاری است و هم‌اکنون بسیاری از کشورهای پیشرفته و توسعه یافته، از آن استفاده می‌کنند و پهنه‌ی فراوان می‌برند.

کنترل رشد جمعیت تا حد صفر، به طبع باعث تقسیم نسبی ثروت‌ها و کمک به هماهنگی اجتماعی و کاهش اختلاف طبقاتی می‌شود. این امر از طریق مرگ و میر افراد متمول و تقسیم ثروت‌های آنان و ازدواج فرزندان آنان با طبقات اجتماعی دیگر، در کنار وضع مالیات‌های مناسب بر دارایی آن‌ها صورت می‌پذیرد. البته مرگ و میر، فقر اقشار محروم را نیز تقسیم خواهد کرد، ولی همان‌طور که بعداً خواهیم گفت با بالا رفتن سطح رفاه عمومی جامعه و تزویج اقشار مختلف، این گروه به مرور وضعیت بسیار بهتری پیدا خواهد کرد.